

A Pécsi Ítéltábla a dr. Varga Tibor Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - az Országos Bírósági Hivatal által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében, a ... Törvényszék 2017. május 29. napján kelt .../16. számú ítélete ellen a felperes részéről 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a ... Ügyészség a felperes törvényes képviselőjével, törvényes képviselőtal szemben indult nyomozati eljárásban 2011. június 3-án lefoglalást végzett. A lefoglalásról készült bűnjeljegyzék 03. tétele szerint lefoglaltak 135 darab - banki és pénztári vegyes könyvelési bizonylatokat tartalmazó - dossziét 2005. január 1-jétől 2011. júniusig terjedő időre. 2012. május 4-én a ... Ügyészség a bűnjeljegyzékben szereplő tárgyakat átadta az alperes részére. A bűnjeljegyzékbe a 03 tételnél az üres jegyzékbe kézzel a következőt írták: „2005. évi 1-3 negyedév, 2006-2007-2008-2009-2010-, 2011.01-02 hónapig.” (2. oldal alulról a 3. bekezdés 2.mondat) Az alperesi bűnjelkezelő a bűnjeleket Bj.I/72/2012. szám alatt tartotta nyilván, majd 2016. szeptember 14. napján az átvett bűnjeleket továbbadta a ... Törvényszék Gazdasági Hivatala bűnjelkezelőjének.

A felperes törvényes képviselője - a büntetőeljárás ideje alatt mint vádlott - több alkalommal kért másolatot megjelölt bizonylatokról. Az alperes tájékoztatta a felperest, hogy az általa kiadni kért, 2011. május 3-án kiállított AC 0066383, a 2011. május 6-án kiállított AC 0066384, a 2011. május 10-én kiállított AC 0066385 számú bevételi bizonylatok és mellékletei, valamint a 2011. május 4-én kiállított U 0819964, a 2011. május 6. napján kiállított U 0819965-U 0819988 számú, és a 2011. május 13. napján kiállított U 0819981-U 0819995 számú kiadási bizonylatok és azok mellékletei nem kerültek a birtokába, azokat nem kezeli bűnjelként.

A felperes kereseti kérelmében bírósági jogkörben okozott kár megtérítése címén kérte az alperest 26.400 forint és annak kamata megfizetésére kötelezni. Álláspontja szerint a ... Ügyészség összesített bűnjeljegyzéke mint közokirat bizonyítja, hogy az alperes kezelésébe kerültek az általa kiadni kért iratok mint bűnjelek, és az alperes azok átvétele, kezelése, tárolása során a szabályokat megszegve járt el.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, álláspontja szerint a jogszabályokat betartotta a bűnjel átvétele és tárolása során, a felperes által hivatkozott iratok nem kerültek a kezelésébe.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest - az alperes útiköltségeként - 14.000.-forint perköltség megfizetésére. Döntését azzal indokolta, hogy a jelen eljárásban még alkalmazandó 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339.§ (1) bekezdése és a 349.§ (1) és (3) bekezdése alapján a felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy a kára az alperes jogellenes és felróható magatartásával okozati összefüggésben keletkezett, a felperes azonban ezt bizonyítani nem tudta. Kifejtette, hogy a bűnjeljegyzék 03. pontja valóban tartalmazza a „2011 júniusáig” megjelölést, azonban részletes felsorolás hiányában ebből nem következik az, hogy a felperes által hivatkozott okiratok is az alperes őrzésébe kerültek, és az alperes őrzésének ideje alatt veszték el.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a keresetnek történő helyt adást, másodlagosan a perköltség fizetésre kötelezése mellőzését kérte. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a bűnjeljegyzék mint közokirat a benne foglaltakat - így azt, hogy valamennyi, a feltüntetett időszakra vonatkozó bizonylat az alperes őrizetébe került - ellenkező bebizonyításáig igazolja, ha az alperes ezt vitatja, akkor a bizonyítási kötelezettség őt terheli. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a bűnjeljegyzéken kézzel írt megjegyzés az alperesi bűnjelkezelőtől származik. A perköltség körében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság útiköltséggként úgy állapított meg 14.000 forintot, hogy azt az alperes jogi képviselője nem igazolta.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból a másodfokú bíróság mellőzi a 2. oldal alulról a 3. bekezdés 2. mondatát, mert az elsőfokú eljárás iratai alapján nem volt megállapítható, hogy ki, mikor írta a bűnjeljegyzékre a megjegyzést kézzel, de ennek a ténynek - az alább kifejtett indokok miatt - a kereset elbírálása szempontjából nem is volt jelentősége. Egyebekben az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes jogi következtetések levonásával hozta meg a helyes érdemi döntését, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:

A felperes a kártérítési igénye ténybeli alapjaként, azaz az alperesi károkozó magatartásként azt jelölte meg, hogy az alperesi bűnjelkezelő a felperesi törvényes képviselő ellen folyamatban volt büntetőeljárásban lefoglalt bűnjelek kezelésekor a jogszabályban előírt kötelezettségét megszegte, mert a bűnjelek egy része - melyeket a felperes kiadni kért - az alperes kezelése alatt eltűnt. Az elsőfokú bíróság helyesen látta, hogy a bűnjeljegyzék mint közokirat a felperesi állítást nem bizonyítja, mert nem bizonyítja azt a tényt, hogy a megjelölt időintervallumon belül keletkezett valamennyi számveteli bizonylat a lefoglalt dossziékban volt. A bűnjeljegyzék ennek bizonyítására csak akkor lenne alkalmas, ha minden egyes számveteli bizonylat megjelölését külön tartalmazná. A bűnjeljegyzékben a lefoglaláskor tételesen nem sorolták fel az iratokat, így az nem bizonyítja, hogy a felperes által kiadni kért iratok a 135 dosszié valamelyikében benne voltak, és azokat az alperes átvette. Ezért közömbös az a tény is, hogy utólag ki írt kézzel megjegyzést a bűnjeljegyzékre, a kézzel írt megjegyzésnek csak akkor volna jelentősége, ha az abban nem említett iratokat korábban

a jegyzék tételesen felsorolta volna.

Megjegyzzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes által megjelölt „kár” sem értelmezhető. Az illetéktörvény szerinti, fénymásolat kiadásáért fizetendő illeték nem minősül a Ptk. 355.§ (4) bekezdése szerinti értékcsökkenésnek, elmaradt vagyoni előnynek, nem vagyoni kárnak, illetve a vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges kárpótlásnak vagy költségnek sem. A felperes kára legfeljebb - mivel maga adta elő, hogy az iratokból egy példány az irattárban rendelkezésre áll - a másolat készítésének tényleges költsége lehetne. Mivel azonban a kereset jogalapjában alaptalan volt, nem kellett a másodfokú bíróságnak foglalkoznia a kár összecszerűségével.

Alaptalan a felperes perköltségfizetés mellőzésére előterjesztett fellebbezése is. A Pp. 75. § (1) bekezdése szerint perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel (előzetes tudakozódás és levelezés költsége, eljárási illeték, tanú-szakértői díj, ügygondnok és tolmácsdíj, helyszíni tárgyalás és szemle költsége stb.). A (2) bekezdés szerint a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.

Az alperes jogi képviselője budapesti lakhelyű, a 2016. november 7-én ... megtartott tárgyaláson megjelent, tehát a ... útvonal megtételével útiköltsége mint perköltség felmerült. Ennek összegét - ahogy az elsőfokú bíróság is kiemelte - a felperesi jogi képviselő is aki szintén budapesti, 15.000.-forintban határozta meg, ezért az alperesi képviselő 14.000.- forintos útiköltség-igénye, a közlekedési költségek (benzinköltség, autópályadíj stb.) figyelembe vételével nem eltúlzott.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viseli a saját felmerült másodfokú eljárási költségeit, az ellenérdekű fél részére megtérítendő költség nem merült fel. A felek személyes illetékmentességére tekintettel az Itv. 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az a feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

Pécs, 2017. november 29.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró